

var jo ikke saa underligt. For disse Selskaber, som var vokset op under Krigen og havde givet saa glimrende Udbytte, nogle af dem med mere eller mindre Ret, forsvandt nu, og det gav en Forandring i hele det økonomiske Forhold her i Landet, som mærkedes stærkt ogsaa i Statens Forhold. Der var ogsaa det Forhold, at fra 1919—20 havde Kronen faaet sit stærke Fald. Jeg siger ikke, at den tidligere Regering, den Zahleske Regering, alene var Skyld i det, men jeg siger, Faldet var kommet, det er uomtvisteligt. Det ærede Medlem Hr. Rode har ved Møder sagt, at den radikale Regering vilde have hindret dette ved en Lov, som man havde forelagt her i Tinget om Indskrænkning af Importen. Den Lov blev, som det allerede blev oplyst i Forgaars Aftes, meget køligt modtaget af i alt Fald de tre Partier her i Tinget, det radikale Parti, Venstre og de Konservative, og selv om det var tænkeligt, at den kunde være blevet gennemført, vilde den i alt Fald først være blevet gennemført hen paa Sommeren og vilde ikke have faaet nogen væsentlig Betydning for det Aar; og derefter gik de overhaands store Importer ned. Jeg tror derfor, det er i høj Grad med Urette, naar man fra den Side stadig siger, at hele Regeringens Økonomi var forfejlet, og at man fra radikal Side vilde have kunnet skaffe os en langt bedre Statsøkonomi. Det tror jeg slet ikke er rigtigt, og jeg kunde tænke mig, at det kunde have virket heldigt, om man fra den da siddende Regerings Side havde frigivet en Del af de Varer, som var indført her til Landet — det skete jo først senere —, at man ikke havde ladet dem blive her, men havde ladet dem frit gaa ud igen. Det var et Krav, der var stillet, men som ikke blev opfyldt. Jeg tror derfor at turde sige, at for Aaret 1920—21 og hele den Økonomi, der da blev indført, og hele det Budget, vi da havde, har den radikale Regering sit ikke ubetydelige Ansvar. Det ærede Medlem Hr. Rode har jo nu for Resten i den senere Tid lovet, at han ikke vil komme tilbage til disse Ting, men han har vanskeligt ved at lade det være, og jeg tror, det kommer noget af, at det ærede Medlem ikke lægger sig Skriftens Ord paa Sinde: Hvi ser du Skæven i den Broders Øje, men Bjælken i dit eget bliver du ikke var. Hvis det ærede Medlem vilde komme denne gode nytestamentlige Læresætning i Hu, tror jeg, han vilde komme til at se anderledes paa det. Jeg forstaar meget vel, at det for ham er om at gøre, da vi kommer ind i Nedgangstider, at vise tilbage paa, at saadan havde man kunnet gøre det under den forrige Re-

gering, og havde den siddet i den Nedgangstid, vilde den ogsaa have kunnet klare alle Forholdene. Jeg tror ikke, det kunde være sket, og jeg ser et Fingerpeg netop i det Budget, vi havde i 1920—21. Det ærede Medlem kom jo i øvrigt ogsaa i Forgaars Aftes ind paa at sige, at det var en meget vanskelig Periode. Det har jeg aldrig hørt ham sige før. Det er, som om man nu ogsaa fra den Side begynder at erkende, at det Arbejde, der blev gjort i disse Aar, blev udført under meget vanskelige økonomiske Forhold, og Erkendelsen vokser jo ogsaa af, at det finansielle Grundlag, der blev efterladt, i Virkeligheden var langt, langt at foretrække for det, som den forrige Regering overtog efter den radikale Regering.

Anden Næstformand (Parkov): Det ærede Medlem Hr. Rode har Ordet for en kort Bemærkning.

Rode: Det er blot for at spare Medlemmerne for at skulle paahøre en Tilbagevendten til disse gamle Affærer, jeg gør opmærksom paa, at min Foranledning til overhovedet at beskæftige mig med disse Ting er Udtalelser af det ærede Medlem Hr. Pinholt og det ærede Medlem Hr. Kragh, som aldeles ikke var foranlediget ved Bemærkninger fra min Side, og dernæst henviser jeg de Medlemmer, som interesserer sig for at grave op i disse Ting, til en Gennemgang af de unøjagtige Paastande, som i Løbet af 4 Aar er fremsat og nu gentages af det ærede Medlem Hr. Pinholt. Unøjagtige er de, for det ærede Medlem taler om Efterregninger, der forelaa, men glemmer, at der ogsaa var Efterindtægter, som kom, Efterindtægter, som overhovedet ikke ses direkte, fordi de er trukket fra i Udgifterne, hvilket det ærede Medlem ikke gør, og fordi de overhovedet ikke gik ind i Statsregnskabet. Dernæst er det unøjagtigt, naar det ærede Medlem fremhæver det store Fald i Selskabsskatten — som dog altsaa ikke var synderlig stort i det første Aar, noget større i det andet Aar —, men undlader at gøre opmærksom paa, at i den samme Periode, navnlig i det andet Aar, bortfaldt en ganske overordentlig stor Mængde af de overordentlige Udgifter, som tidligere havde været dækket af Selskabsskatten, men som bortfaldt, da Krigen og dermed de særlige Foranstaltninger var borte.

Endelig er det urigtigt, naar det ærede Medlem fremstiller Sagen, som om det Lovforslag, der blev fremsat til Imødegaaelse af den overhaandtagende og skadelige